

Godtgørelse for en Telefonanskaffelse, vente, til Kontorholdet næste Gang skal fastsættes, de maa altsaa gøre det paa egen Risiko og kunne ikke faa deres Udgift godtgjort, før Kontorholdet næste Gang fastsættes.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Er det for en kort Bemærkning?

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Nej!

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Da det ærede Medlem har haft Ordet to Gange, udkræves Tingets Samtykke til, at han taler 3dje Gang. Hvis ingen begærer Afstemning derover, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem har Ordet.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg maa i Anledning af den ærede Ministers Udtalelse angaaende Telefonen skønne, at den ærede Justitsminister stiller Rigsdagen fuldstændig frit over for dette Spørgsmaal. Naar der af en Retsbetjent bliver anskaffet en Telefon, sker det paa hans egen Risiko, og Bevillingsmagten staar fuldstændig frit med Hensyn til, om den i Fremtiden vil bevilge et Beløb dertil eller ikke. Dertil er der for mit Vedkommende intet at sige. Jeg kan imidlertid ikke lade denne Forhandling gaa til Ende uden at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse, som fremkom i den ærede Justitsministers sidste Bemærkninger angaaende det af ham udstedte Cirkulære. Det, der har givet Anledning til Cirkulæret, er efter den ærede Justitsministers egen Udtalelse Tilfælde, hvor der er gjort Indberetning om Udgivelse af et større Beløb, end vedkommende Retsbetjent virkelig har udgivet (*Justitsministeren*: Nej) ... Saaledes opfattede jeg den ærede Minister. Saaledes formener jeg, at dette Cirkulære bør opfattes efter den ærede Ministers Udtalelse. Naar dette nu er saa, selv om der kun foreligger faa Tilfælde, vil jeg spørge, hvorledes det vilde gaa til i det private Liv, naar et saadant Forhold kom til Kundskab for den Mand, som skulde paase, at det gik rigtig til? Ja, det vilde simpelthen gaa saaledes til, at der vilde finde Paatale Sted, og saa fik man at vide,

hvem vedkommende var, der havde gjort sig skyldig i dette Forhold, og det gik da ikke ud over uskyldige. Men maa jeg spørge den højtærede Justitsminister: Hvis det fremtidig kommer til hans Kundskab, at noget saadant sker, vilde det saa give Anledning til, at den ærede Justitsminister vil udstede et nyt Cirkulære, eller vilde han paatale det? Jeg mener, at det er ikke nok, at man udsteder et Cirkulære for at forebygge Misbrug, nej, hvad det kommer an paa, er, om man virkelig vil paatale de Misbrug, som man erfarer finde Sted. Et Cirkulære afskrækker ikke de paagældende, naar de vide, at Følgen kun bliver, at der kommer et nyt Cirkulære. Men den ærede Minister har jo, som jeg allerede har omtalt, udtalt noget mere i sit Cirkulære, og det vil jeg paa ny minde ham om, nemlig om Kontorpersonalets Lønningsforhold. Det forudsættes jo i Cirkulæret, at Embedsmændene efter den ærede Ministers Opfattelse have svævet i den Vildfarelse, at de ikke have Ret til at lønne Personalet med en mindre Løn end den, der er forudsat i Kontorholdsloven. Jeg opfatter Forholdet saaledes, at det vilde have været rigtigt, at Ministeriet havde ladet dem svæve i den Vildfarelse, og at der ikke havde været Anledning for den ærede Minister til at udtale sig derom i Cirkulæret, da det efter hans egen Udtalelse ikke var Anledningen til, at Cirkulæret blev udstedt. Jeg paaskønner, at det er forbudt Retsbetjentene at skaffe sig Andel i et Auktionsbeløb ved Inkassations deraf eller lignende. Det kan jeg finde rigtigt, men for øvrigt tror jeg ikke, at den ærede Minister har været heldig med Udstedelsen og Affattelsen af dette Cirkulære.

Justitsministeren (*Rump*): Jeg kan ikke sige andet, end at, da Cirkulæret blev udstedt, forelaa der mig ikke noget specielt Tilfælde, men jeg havde hørt noget saadant omtalt i Aarenes Løb, og Bladene havde taget fat derpaa. Tviyler nu det ærede Medlem egentlig om, at der, hvis jeg havde forholdt mig fuldstændig passiv, vilde være fremkommet en Forespørgsel til mig, naar Rigsdagen var kommen ind, om jeg ikke vilde gøre noget, i alt Fald udstede et Cirkulære med Hensyn til disse Misbrug? Det er det, jeg har gjort, og jeg gjorde det, fordi det for mig gjaldt om ikke blot at skride ind imod, hvad der var utilstedeligt, men ogsaa at forbyde,